

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 10 juli 2023
(OR. en)

11545/1/23
REV 1

COPEN 244
DROIPEN 99
ENV 817
RELEX 852
JAI 976

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	7 juli 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 419 final
Ärende:	Rekommendation till RÅDETS BESLUT om bemyndigande för Europeiska kommissionen att för Europeiska unionens räkning delta i förhandlingar om en Europarådskonvention som ska ersätta 1998 års konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön (ETS nr 172) samt ett utkast till förklarande rapport

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 419 final.

Bilaga: COM(2023) 419 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.7.2023
COM(2023) 419 final

Rekommendation till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Europeiska kommissionen att för Europeiska unionens räkning delta i förhandlingar om en Europarådskonvention som ska ersätta 1998 års konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön (ETS nr 172) samt ett utkast till förklarande rapport

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Miljöbrott och de väsentliga skador som åsamkats miljön och människors hälsa är ett växande problem inom EU och internationellt. Enligt de senast tillgängliga beräkningarna¹ orsakar miljöbrott årligen förluster på 91–258 miljarder US-dollar. Detta gör miljöbrotten till den fjärde största kriminella verksamheten i världen efter narkotikasmuggling, människohandel och piratkopiering. Och miljöbrotten ökar årligen med mellan 5 och 7 %. Sådana brott som olaglig avskogning, förorening av vatten, luft och mark, olaglig handel med ozonnedbrytande ämnen, tjuvjakt och andra brott skadar svårt den biologiska mångfalden, människors hälsa och förstör hela ekosystem. De internationella återverkningarna av de därav följande skadorna och förstörelsen, ofta med kopplingar till organiserad internationell brottslighet, kräver handlingskraft, ett gott internationellt samarbete som bygger på gemensamma tolkningar av olika typer av miljöbrott, påföljder och gränsöverskridande samarbete.

- **Europeiska unionens miljöbrottsdirektiv**

Under de senaste decennierna har EU gradvis ökat ansträngningarna att reglera beteenden som skadar miljön. Idag fastställs standarder och gränser för en rad sektorer med miljöanknytning i över 250 EU-rättsliga instrument, huvudsakligen direktiv. För att ytterligare förbättra miljöskyddet åläggs medlemsstaterna att kriminalisera de grävsta överträdelserna av sektorslagstiftningen på miljöområdet genom direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (*miljöbrottsdirektivet*)². Direktivet föreskriver bland annat en för EU gemensam uppsättning miljöbrott och kräver effektiva, avskräckande och proportionella påföljder för fysiska och juridiska personer. Miljöbrottsdirektivet har inspirerats och väsentligen påverkats av Europarådets konvention från 1998 om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön³.

Kommissionen har utvärderat miljöbrottsdirektivets effektivitet och offentliggjorde resultaten i oktober 2020.⁴ Med utgångspunkt i dessa resultat har kommissionen beslutat att förbättra den rättsliga ramen för att bekämpa miljöbrott och antog den 15 december 2021 ett förslag till ett nytt miljöbrottsdirektiv på EU-nivå.⁵ Förslaget vidareutvecklar definitionerna av de olika typerna av miljöbrott och lägger till nya brottsbeskrivningar i tillämpningsområdet för att säkerställa att grova brott som begås uppsåtligt eller av grov vårdslöshet blir vederbörligen bestraffade. Direktivet inför minimi- och maximinivåer för påföljder riktade mot fysiska och juridiska personer och tar även hänsyn till den finansiella kapaciteten i företag, försvårande

¹ Enligt Interpol och FN:s miljöprogram (Unep) är miljöbrott den fjärde största kriminella verksamheten i världen och växer med mellan 5 och 7 % varje år. FN:s miljöprogram (Unep) och Interpols bedömning av snabbinsatser: *The Rise of Environmental Crime*, juni 2016.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser, *EUTL 328*,

³ Europarådet, konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön, ETS nr 172, 4 november 1998; <https://www.ecolex.org/details/treaty/convention-on-the-protection-of-the-environment-through-criminal-law-tre-001292/>

⁴ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar avseende utvärdering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (miljöbrottsdirektivet), SWD (2020) 259 final av den 28 oktober 2020 (del I, del II, sammanfattning).

⁵ Förslag till Europaparlamentet och rådets direktiv om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om upphävande av direktiv 2008/99/EG, COM(2021) 851 final 2021/0422 (COD).

omständigheter och ytterligare påföljder/åtgärder till förmån för effektiva och avskräckande påföljder. Det syftar till att underlätta gränsöverskridande samarbete och innehåller en rad bestämmelser som ska stärka brottsbekämpningskedjan, däribland en skyldighet för medlemsstaterna att överlämna statistik om åtal för miljöbrott. Förslaget innehåller även bestämmelser om rättigheter och uppgifter för den berörda allmänheten och miljöförsvare.

I december 2022 enades EU:s medlemsstater i Europeiska unionens råd om en allmän riktlinje. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt i mars 2023.⁶ Förhandlingar med Europaparlamentet inleddes i maj 2023 i syfte att nå en politisk överenskommelse före utgången av år 2023.

- **Europarådets konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön**

Samtidigt med arbetet på ett nytt miljöbrottsdirektiv för Europeiska unionen har Europarådet beslutat att ersätta 1998 års konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön⁷ (*konventionen från 1998*). Konventionen från 1998 är banbrytande lagstiftning och var det första internationella instrumentet som innehöll definitioner av grova miljöbrott som begås uppsåtligt eller av grov vårdslöshet, bestämmelser om domsrätt, påföljder, beslag, återställande av miljön, företagsansvar, samarbete mellan parterna i konventionen och internationellt samarbete, rätt för miljöskyddsgrupper, stiftelser och föreningar att delta i straffrättsliga förfaranden i enlighet med inhemsk lag samt rättigheter för grupper, definition av miljöbrott och krav på effektiva och avskräckande påföljder. Ett antal bestämmelser gav parterna stort handlingsutrymme eftersom parterna enbart behövde avge en förklaring till Europarådets generalsekretariat om sin önskan att införliva bestämmelsen i fråga. Men konventionen trädde aldrig i kraft eftersom det nödvändiga minimiantalet ratifikationer eller tillträdande stater inte uppnåddes.

Den 23 november 2022 inrättades den nya expertkommittén för miljöskydd genom straffrättsliga bestämmelser av Europarådets ministerkommitté och Europarådets kommitté för brottsfrågor. Expertkommittén anförtroddes ansvaret för att föra de formella förhandlingarna om en ny Europarådskonvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön, avsedd att ersätta konventionen från 1998, med utgångspunkt i expertgruppens direktiv.⁸ Den nya konventionen kommer också att ta hänsyn till en genomförbarhetsstudie från 2022⁹ som framhöll lämpligheten av en ny konvention i frågan.

Vad gäller nyttan av en ny konvention kom man fram till följande slutsatser:

”Hur effektiv kampen mot miljöbrott blir, ur alla aspekter och i synnerhet över gränserna, beror även bland annat på närvaron av effektivt internationellt samarbete mellan olika länder. Sådant samarbete är avgörande för att säkerställa att berörda nationella myndigheter som arbetar med att förebygga och bekämpa miljöbrott använder samma språk. Ett nytt rättsligt instrument skulle ge möjlighet att fastställa gemensamma bestämmelser för ett sådant förbättrat internationellt samarbete med utgångspunkt i befintliga internationella instrument från Europarådet. (...) Eftersom många av medlemsstaterna (47 länder) befinner sig utanför Europa är inflytandet sådant att instrument som tas fram kan få väsentlig gränsöverskridande

⁶ www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2023-0087_EN.html.

⁷ Konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön, ETS nr 172, antagen den 4 november 1998.

⁸ CM(2022)148-add2-final, 23 november 2022.

⁹ Genomförbarhetsstudie om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön, CDPC(2021)9-Fin.

betydelse, på samma sätt som den miljöutmaning som behöver bemötas. Att anta en ny konvention på området skulle, utöver de tydliga signaler det sänder internationellt, tillsammans med andra (regionala) initiativ kunna ge en dominoeffekt nationellt och fungera som inspiration för andra internationella bestämmelser.

Vad gäller förbindelserna med Europeiska unionen sägs i Europarådets genomförbarhetsstudie att ”med tanke på Europeiska unionens verksamhet vad gäller miljöbrott, i synnerhet (...) arbetet med förslaget till ett nytt EU-direktiv, är det mycket viktigt att bibehålla regelbundna kontakter mellan de två organisationerna och samordna ansträngningarna så långt som möjligt, för att undvika motsägelser mellan Europeiska unionens arbete å ena sidan och Europarådets insatser på en pan-europeisk nivå å den andra. Detta bör underlättas genom regelbundet utbyte mellan de båda organisationernas olika expertgrupper, kommittéer och sekretariat.”

Det första förhandlingsmötet om utkastet till konvention kommer att äga rum i rådet mellan den 16 och den 18 oktober 2023.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det planerade tillämpningsområdet för den nya konventionen om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön omfattas till stor del av unionsrätten, framför allt det gällande miljöbrottsdirektivet och kommissionens förslag till ett nytt miljöbrottsdirektiv.¹⁰ Målsättningarna och innehållet överlappar till stor del Europarådets planerade nya konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön.¹¹ Båda drivs på och inspireras av det växande internationella stödet för och uppmärksamheten på behovet av miljöskydd.

Därför bör unionen ha ett förhandlingsläge som gör det möjligt att bidra till dessa målsättningar och undvika avvikelser vad gäller de juridiska definitionerna, terminologi och skyldigheter som fastställs i konventionen respektive i det nya miljöbrottsdirektivet. Det är viktigt att unionen under förhandlingarna i Europarådet tar hänsyn till framsteg och utvecklingen av det föreslagna nya miljöbrottsdirektivet och står i nära kontakt med ministerrådets ansvariga arbetsgrupp.

Om förhandlingarna förs framgångsrikt bör det vara möjligt att nå fram till konsekventa bestämmelser om olika typer av miljöbrott, brottsbeskrivningar, påföljder, en stärkt brottsbekämpningskedja och erkännande av allmänhetens och det civila samhällets betydelse som bidrar till att ge EU:s medlemsstater och de av Europarådets medlemsstater som ratificerar den nya konventionen förfarandemässiga och utredningsmässiga verktyg som kan ligga till grund för ett förbättrat internationellt samarbete.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Avdelning V i del tre i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ger Europeiska unionen behörighet med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa. Utöver miljöbrottsdirektivet har Europeiska unionen antagit en bred uppsättning rättsliga instrument

¹⁰ Se fotnot 4.

¹¹ Närmare upplysningar i avsnitt 2 – Rättslig grund.

för att bekämpa miljöbrott och annan brottslighet. Följande rättsliga instrument eller förslag ingår i denna ram:

- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser.¹²
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten.¹³
- Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om återvinning och förverkande av tillgångar.¹⁴
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF.¹⁵
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF.¹⁶
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF.¹⁷
- Europeiska unionens råds förordning om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EG) nr 1005/2008¹⁸, för närvarande under omarbetning¹⁹.

Det finns också en stor corpus av unionslagstiftning på miljöområdet som är i kraft eller som håller på att ses över och som påverkas av det nya miljöbrottsdirektivet i egenskap av övergripande instrument.²⁰ Unionens miljölagstiftning och miljöbrottsdirektivet interagerar.

¹² EUT L 284, 12.11.2018, s. 22.

¹³ EUT L 305, 26.11.2019, s. 17.

¹⁴ COM (2022)245 final.

¹⁵ EUT L 295 21.11.2018, s. 138.

¹⁶ EUT L 135, 24.5.2016, s. 53.

¹⁷ EUT L 315, 14.11.2012.

¹⁸ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

¹⁹ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 768/2005, (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 vad gäller fiskerikontroll. COM/2018/368 final.

²⁰ Några exempel på sådana instrument är exempelvis Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330, 10.12.2013, s. 1); Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EUT L 286, 31.10.2009, s. 1; Förhandlingar pågår och en ny förordning om ämnen som bryter ned ozonskiktet väntas inom kort); förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 20.5.2014, s. 195; Förhandlingar pågår och en ny förordning om fluorerade växthusgaser väntas inom kort); Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1). Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1). Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312 22.11.2008, s. 3). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

Definitionen av ett miljöbrott i miljöbrottsdirektivet kräver exempelvis att en olaglig handling begåtts, det vill säga att sådana skyldigheter som följer av unionens miljölagstiftning har överträtts. Andra påföljder än straffrättsliga påföljder enligt unionens miljölagstiftning bildar tillsammans med de straffrättsliga påföljderna ett integrerat EU-system för påföljder som bidrar till effektiv tillämpning av EU:s politik för miljöskydd. Andra påföljder än straffrättsliga påföljder och de straffrättsliga påföljderna bör komplettera och ömsesidigt förstärka varandra i en graderad och konsekvent hållning som tillåter påföljder inom hela EU enligt harmoniserade kriterier och standarder.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Denna rekommendation överlämnas till rådet i enlighet med artikel 218.e och 218.4 i EUF-fördraget för att erhålla bemyndigande att för Europeiska unionens räkning förhandla om ändring av Europarådets konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön, att erhålla förhandlingsdirektiv och att utnämna kommissionen till förhandlare.

Enligt artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har unionen exklusiv behörighet ”att ingå ett internationellt avtal (...) i den mån ingåendet kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa.” I synnerhet har Europeiska unionens domstol förtydligat följande: ”För att det ska anses föreligga en sådan risk [att internationella åtaganden kan påverka unionens gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa], krävs emellertid inte att det föreligger en fullständig överensstämmelse mellan det område som omfattas av de internationella åtagandena och det som omfattas av unionslagstiftningen” utan att ”räckvidden för unionens gemensamma regler [kan] påverkas eller ändras genom sådana åtaganden, även när åtagandena omfattas av ett område som redan i stor utsträckning regleras av sådana regler”.²¹

Analysen av unionens behörighet måste ta hänsyn till de områden som omfattas av såväl EU-bestämmelserna som bestämmelserna i det planerade avtalet, deras förutsägbara framtida utveckling och beskaffenheten och innehållet i dessa regler och bestämmelser. Syftet med detta är att kontrollera huruvida det planerade avtalet kan inverka menligt på den enhetliga och konsekventa tillämpningen av EU-bestämmelserna och hindra de system som inrättats genom dessa bestämmelser från att fungera väl.

De ovannämnda unionsrättsliga instrumenten, i synnerhet miljöbrottsdirektivet i förening med den däri citerade lagstiftningen, resulterar i ett område som till stor del täcks av unionslagstiftningen, vilken riskerar att påverkas eller vars tillämpningsområde riskerar att ändras genom den nya konventionen om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön, för vilken unionen har exklusiv behörighet i enlighet med artikel 3.2 i EUF-fördraget enligt domstolens tolkning.

För det första kommer det att förekomma överlappning mellan den nya konventionen och det nya miljöbrottsdirektivet. Den nya konventionen bör troget återspegla det nya miljöbrottsdirektivets struktur och tillämpningsområde. Båda instrumenten kommer att innehålla bestämmelser om syfte och tillämpningsområde, termer och definitioner, materiella bestämmelser om brott, ansvarsfrågor och påföljder, processuella rättigheter och samarbete, förebyggande åtgärder och deltagande från det civila samhället.

²¹ Punkterna 69-70 i dom i mål C-114/12, kommissionen mot rådet, ECLI: ECLI:EU:C:2014:2151.

För det andra föreligger en risk att en enhetlig och konsekvent tillämpning av EUs gemensamma bestämmelser undermineras om medlemsstaterna ansluter sig även till den planerade konventionen.

Unionen måste till exempel säkerställa att definitionerna av olika typer av miljöbrott i konventionen så långt som möjligt är förenliga med miljöbrottsdirektivet, eftersom medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning inte kan innehålla motstridiga brottsbeskrivningar för samma typ av brott. Det bör även säkerställas att konventionens lagstiftningstekniska metod för att definiera miljöbrott inte strider mot den metod som används i miljöbrottsdirektivet. Alla eventuella nya initiativ inom ramen för konventionen vad gäller brottsbeskrivningar som avviker från unionsrätten skulle kunna bli prejudicerande eller begränsande för den fortsatta utvecklingen av EU-lagstiftningen på området. Om miljöbrottsdirektivet inte skulle innehålla en typ av brott som definieras i konventionen kan det också påverka unionslagstiftningen. Som exempel kan nämnas olagligt fiske och påföljder för det som regleras inom ramen för EU:s fiskeripolitik.²² Om tillämpningsområdet eller nya brottsbeskrivningar för miljöbrott tillkommer kan detta alltså även på ett övergripande sätt påverka tillämpningsområdet för EU:s gemensamma bestämmelser på det berörda området.

Det föreligger också en risk för att de termer som används i konventionen tillskrivs en annan betydelse, vilket skulle påverka tillämpningen av liknande termer i EU-lagstiftningen. Detta kan exempelvis påverka sådana väletablerade rättsliga normer och begrepp som ”juridisk person”, ”juridiska personers ansvar” och ”straffrättslig jurisdiktion”.

Ur systematisk aspekt kompletterar bestämmelser om påföljder, kompletterande påföljder och åtgärder i det nya miljöbrottsdirektivet befintliga bestämmelser om påföljder i unionens miljölagstiftning. Därmed bidrar de till ett konsekvent påföljdssystem vad gäller överträdelser av miljöskyddsbestämmelser inom EU. Påföljdsbestämmelser i den nya konventionen och EU:s påföljdssystem bör vara förenliga för att inte hindra vidare rättslig utveckling.

Unionen bör även säkerställa att bestämmelser om förebyggande åtgärder och en stärkt brottsbekämpningskedja i konventionen inte strider mot liknande skyldigheter i miljöbrottsdirektivet, eftersom det skulle kunna undergräva EU-bestämmelsernas effektivitet och tillämpning.

Olika krav i konventionen och miljöbrottsdirektivet vad gäller insamling av statistik om åtal för miljöbrott kan komma att försvåra EU:s tekniska och administrativa arbete och undergräva effektiviteten hos de berörda bestämmelserna i miljöbrottsdirektivet.

Processrättsliga minimiregler avseende rättigheter för brottsoffer, vittnen och enskilda som samarbetar med rättsväsendet samt för icke-statliga organisationer och civilsamhället i brottmål omfattas av EU-lagstiftning som återspeglar det nuvarande samförståndet mellan EU:s medlemsstater. Bestämmelser i konventionen skulle kunna bli prejudicerande eller begränsande för den framtida utvecklingen av EU-lagstiftningen på denna punkt.

Med utgångspunkt i denna analys drar kommissionen slutsatsen att den planerade nya konventionen kan komma att påverka eller ändra tillämpningsområdet för EU:s gemensamma bestämmelser.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

²² Se fotnoterna 18 och 19.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag går inte utöver vad som är nödvändigt för att de uppnå de avsedda målen. Unionen har redan utövat intern behörighet på detta område genom antagandet av direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och förslaget om ett nytt direktiv som ska ersätta direktiv 2008/99/EG. Detta innebär att en gemensam hållning för EU:s räkning bör intas i förhandlingarna för att undvika skillnader mellan Europarådets konvention och unionslagstiftningen.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har beaktat de synpunkter som framfördes av medlemsstaternas experter under diskussionerna i rådets berörda arbetsgrupper i samband med förberedelserna inför förhandlingarna.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

I samband med förhandlingarna om omarbetningen av konventionen bör hänsyn tas till ett antal grundläggande fri- och rättigheter som stadfästs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), däribland rätten till en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet (artikel 37 i stadgan), skydd av personuppgifter, yttrandefrihet och informationsfrihet, näringsfrihet, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47 i stadgan), presumtion för oskuld och rätt till försvar (artikel 48 i stadgan), principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff (artikel 49 i stadgan) samt rätt att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott (artikel 50 i stadgan, *ne bis in idem*). Eftersom deltagandet i förhandlingarna på Europeiska unionens vägnar inte bör äventyra nivån på skyddet av de grundläggande rättigheterna i unionen, föreslås i detta initiativ att man eftersträvar en hög skyddsnivå för de grundläggande rättigheterna.

4. **BUDGETKONSEKVENSER**

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Rekommendation till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för Europeiska kommissionen att för Europeiska unionens räkning delta i förhandlingar om en Europarådskonvention som ska ersätta 1998 års konvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön (ETS nr 172) samt ett utkast till förklarande rapport

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 218.3 och 218.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 november 2022 fick expertkommittén för miljöskydd genom straffrättsliga bestämmelser bemyndigande av Europarådets ministerkommitté att utarbeta en ny konvention avsedd att ersätta konventionen från 1998 om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön (ETS nr 172) senast den 30 juni 2024.
- (2) Den planerade konventionen kommer troligen att innehålla gemensamma bestämmelser om syfte och tillämpningsområde, termer och definitioner, materiella bestämmelser om brott, ansvarsfrågor och påföljder, processuella rättigheter och samarbete, förebyggande åtgärder och deltagande från det civila samhället. Den planerade konventionens innehåll och tillämpningsområde avser ett område som till stor del täcks av unionslagstiftningen²³, vilken därmed riskerar att påverkas eller vars tillämpningsområde riskerar att ändras på det sätt som avses i artikel 3.2 i EUF-fördraget.
- (3) Unionen bör därför delta i förhandlingarna om en ny Europarådskonvention om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed bemyndigas kommissionen att för unionens räkning förhandla om den nya konventionen om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön som ska ersätta Europarådets konvention från 1998 om straffrättsliga sanktioner till skydd för miljön.

Artikel 2

Förhandlingsdirektiven fastställs i bilagan.

Artikel 3

²³ I synnerhet genom direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser samt förslaget till ett nytt direktiv avsett att ersätta det äldre direktivet, COM(2021) 851 final, 2021/0422 (COD).

Förhandlingarna ska föras i samråd med [*rådet för in namnet på den särskilda kommittén*].

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*